

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/161/2012
Identifikačné číslo spisu:	1009201798
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1009201798.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľky Mgr. N., bytom A., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. októbra 2012, č. k. 8Sd/91/2009-94, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 2. októbra 2012, č. k. 8Sd/91/2009-94, **p o t v r d z u j e**.
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 2. októbra 2012, č. k. 8Sd/91/2009-94, potvrdil rozhodnutia odporkyne číslo XXX XXX XXXX zo dňa 18. mája 2009, 25. februára 2010 a zo dňa 24. mája 2012 o invalidnom dôchodku navrhovateľky. Rozhodnutím zo dňa 18. mája 2009 odporkyňa podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) od 1. januára 2009 priznala navrhovateľke invalidný dôchodok v sume 247,90 € mesačne na základe určenej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou 60 %. Rozhodnutím z 25. februára 2010 odporkyňa zvýšila od 1. januára 2009 sumu invalidného dôchodku navrhovateľky na 255,70 € mesačne po zistení vymeriavacieho základu za obdobie od 1. januára 1986 do 31. decembra 1986 a od 15. januára 1987 do 31. decembra 1987. Rozhodnutím zo dňa 24. mája 2012 odporkyňa podľa § 73, § 112 a § 82 zákona zvýšila od 20. decembra 2011 invalidný dôchodok navrhovateľky na sumu 292,70 € mesačne na základe miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zvýšenej od 20. decembra 2011 na 70 % a od 1. januára 2012 sumu invalidného dôchodku zvýšila podľa § 82 zákona na 302,40 € mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že podľa posudkov posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne, naposledy z 26. novembra 2009, posudkoví lekári dospeli k zhodnému záveru, že navrhovateľka je od 1. januára 2009 invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 %. Po opätovnom posúdení zdravotného stavu na základe navrhovateľkou predložených lekárskeho správ a nálezov, posudkový lekár ústredia Sociálnej poisťovne

v posudku z 3. mája 2012 zvýšil mieru poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť na 70 % od 20. decembra 2011, a na tomto posudkovom závere zotrval aj v posudku z 11. októbra 2012 pri posúdení zdravotného stavu navrhovateľky na základe dožiadania krajského súdu. K žiadosti navrhovateľky o spätné priznanie invalidného dôchodku krajský súd konštatoval, že k tejto okolnosti sa vyjadril posudkový lekár v posudku zo dňa 3. mája 2012. O správnosti posúdenia zdravotného stavu krajský súd nemal žiadne pochybnosti, a preto rozhodnutia odporkyne potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie. Nesúhlasila s posúdením jej zdravotného stavu posudkovými lekármi a predovšetkým so stanoveným dátumom vzniku invalidity a trvala na priznaní invalidného dôchodku tri roky spätne. Namietala, že s chronickým reumatickým zápalom kĺbov, bolesťami celej chrbtice a svalov obetavo pracovala niekoľkonásobne viac ako tri roky. Trpí komplexom ochorení. K odvolaniu pripojila kópie lekárskeho správ od roku 1991 do 4. októbra 2012.

Odporkyňa k podanému odvolaniu uviedla, že navrhovateľka neuviedla žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia vyhotovených v konaní. Navrhla, aby odvolací súd vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne o invalidnom dôchodku navrhovateľky.

Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. podmienený (okrem iného) invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 6 až 8 zákona).

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je teda podstatnou otázkou vplyv dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti.

V konaní o žiadosti navrhovateľky o priznanie invalidného dôchodku posudkoví lekári dospeli k záveru o vzniku invalidity navrhovateľky pre celkovú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60 %. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky podľa posudkových lekárov je reumatická artritída, ktorú hodnotili podľa kapitoly XV., oddiel A, položka 1, písm. c) prílohy č. 4 zákona s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 %, teda ako ťažkú formu napriek tomu, že lekárske nálezy potvrdzujú len strednú formu závažnosti tohto ochorenia. Dátum vzniku invalidity stanovili dňom 1. januára 2009 na základe reumatologických vyšetrení, ktoré potvrdili, že reumatoidná artritída, ako ochorenie je čiastočne aktívne a progreduje. Spätné uznanie invalidity od 13. marca 2006 ako žiadala navrhovateľka, neprichádza podľa posudkových lekárov do úvahy, keďže klinický obraz jej vyšetrení v danom období nespĺňal posudkové kritériá na uznanie invalidity - ochorenie chrbtice bolo mierneho až stredného stupňa bez rozvoja komplikácií, reumatoidná artritída v roku 2008 bola bez liečby, v rokoch 2006 až 2009 nie sú zdokladované žiadne odborné lekárske vyšetrenia, ani hospitalizácie na reumatologickej klinike, ktoré by potvrdili zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľky pre reumatickú artritídu ako primárne ochorenie v danom období. V priebehu preskúmvacieho konania bola miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť zvýšená za iné zdravotné postihnutie o 10 % od 20. decembra 2011, kedy bol psychiatrickým vyšetrením konštatovaný pseudoneurastenický syndróm na báze somatickej polymorbidity.

Posudkoví lekári vzali do úvahy, že navrhovateľka trpí viacerými ochoreniami (polymorbidita).

Rozhodujúcim zdravotným postihnutím je reumatoidná artritída s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60%, ktorá bola zvýšená vzhľadom na iné zdravotné postihnutie, zvýšenú za iné zdravotné postihnutie (pseudoneurastenický syndróm) o 10%. Zohľadnili aj chronické bolesti chrbtice s miernymi degeneratívnymi zmenami na platničkách, bez útlaku miechových a nervových štruktúr, bez potreby neurochirurgickej intervencie, pričom toto ochorenie nespôsobuje vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ako rozhodujúce zdravotné postihnutie a ďalšie zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť za iné zdravotné postihnutie, teda o viac ako 10% zákon neumožňuje (§ 71 ods.8 zákona).

Aj podľa názoru odvolacieho súdu závery posudkov posudkových lekárov nie sú v rozpore so závermi odborných lekárskeho vyšetrení. Posudkoví lekári logicky a presvedčivo zdôvodnili vznik invalidity od 1. januára 2009 ako aj zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 20. decembra 2011 na 70 %. Navrhovateľka ani v odvolacom konaní nepreukázala, že by u nej došlo k dlhodobému zhoršeniu zdravotného stavu oproti stavu, ktorý posúdili posudkoví lekári. Okolnosť, že navrhovateľka sa necíti byť schopná vykonávať doterajšiu pracovnú nie je pre posúdenie jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podstatná. Z posudkov posudkových lekárov vyplýva, že navrhovateľka (aj vzhľadom na dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie) vykonávať prácu primeranú zdravotnému stavu a vzdelaniu, práce administratívneho charakteru vo vhodných klimatických podmienkach.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval posudky posudkových lekárov za úplné, objektívne a presvedčivo odôvodňujúce záver o miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, rozhodnutia odporkyne považoval za zákonné a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok